

Nr 24.

Ankom till Riksdagens kansli den 30 april 1912 kl. 8 e. m.

Betänkande, i anledning af Kungl. Maj:t proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse af 54 § 1 mom. i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering. (2:a Afd.)

Genom proposition, nr 74, af den 1 mars 1912, hvilken hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att antaga följande:

Förslag till Förordning

om ändrad lydelse af 54 § 1 mom. i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

54 §.

1 mom. Till beredande af ersättning åt ordförandena och de af Kungl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ledamöterna i taxeringsnämnderna, arfvoden för protokolls- och längdföringen hos pröfningsnämnderna, arfvode åt kronans ombud hos Stockholms stads pröfningsnämnd äfvensom godtgörelse för det i samband med taxeringsförrättingarna i öfrigt lämnade biträde af städernas tjänstemän må enligt Kungl. Maj:ts förordnande för hvarje år utgå högst ett belopp, motsvarande två procent af rikets hela inkomst- och förmögenhetsskattesumma för året, sådan denna enligt taxeringsnämndernas beslut beräknats.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1913.»

Beträffande hvad föredragande departementschefen enligt omförmälda statsrådsprotokoll vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anfört till motivering för detta förslag, tillåter utskottet sig hänvisa till propositionen.

Utskottet.

Utskottet, som funnit sig öfvertygadt af hvad föredragande departementschefen anført till stöd för föreliggande proposition och som tillika tagit del af hvad vid föredragning inför Kungl. Maj:ts af statsverkspropositionens sjunde hufvudtitel af samme departementschef yttrats rörande förslagsanslaget till bestridande af kostnader för taxering till skatt å inkomst och förmögenhet nästkommande år, får med anledning däraf hemställa,

att Riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts förvarande proposition, måtte antaga följande

Förslag till Förordning

om ändrad lydelse af 54 § 1 mom. i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

54 §.

1 mom. Till beredande af ersättning åt ordförandena och de af Kungl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ledamöterna i taxeringsnämnderna, arfvoden för protokolls- och längdföringen hos pröfningsnämnderna, arfvode åt kronans ombud hos Stockholms stads pröfningsnämnd äfvensom godtgörelse för det i samband med taxeringsförrättningarna i öfrigt lämnade biträde af städernas tjänstemän må enligt Kungl. Maj:ts förordnande för hvarje år utgå högst ett belopp, motsvarande två procent af rikets hela inkomst- och förmögenhetsskattesumma för året, sådan denna enligt taxeringsnämndernas beslut beräknats.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1913.

Stockholm den 30 april 1912.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.

Reservationer:

af herr *Ollas A. Ericsson*, som anført:

»Med fullt instämmande i departementschefens gjorda uttalande till statsrådsprotokollet, då han framhåller, att »det är antagligt, att med växande insikt om skattelagarnas innehåll och förbättrade bokföringsmetoder de nuvarande olägenheterna vid taxeringsarbetet så småningom skola blifva mindre kännbara och det arbete, som påhvilat särskildt ordförandena i taxeringsnämnderna, därigenom i afsevärd mån minskas», anser jag fullgiltiga skäl saknas för att bifalla den föreliggande kungl. propositionen. Att under berörda helt säkert riktigt angifna utsikter för den närmaste framtiden begära en ändring i förevarande förordning, som har till följd en anslagssumma, betydligt högre än hvad vederbörande myndigheter äskat som ersättning för det afsedda arbetets utförande under det första tillämpningsåret af de nya skattelagarna, måste därför anses ganska olämpligt. Föga mera bärande för det begärda högre kontinuerliga anslaget är hänvisningen till det större arbete, som fastighetstaxeringarna erfordra, ty dessa återkomma som bekant endast hvart femte år. Tages därjämte hänsyn till att ersättningen för nu berörda arbete lämnas till dem, som erhållit detsamma såsom förtroendeuppdrag, och att af handlingarna i ärendet synes framgå som om ersättningen tilldelats ganska ojämnt och alltför rikligt, åtminstone i vissa trakter, till den af Kungl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ledamoten i taxeringsnämnden, hvars arbete i de flesta fallen icke torde vara mera betungande än öfriga ledamöters i nämnden, förefinnes ingen anledning att antaga det föreliggande förslaget; åtminstone icke i den utsträckning det föreligger med den föreslagna afsevärda höjningen af ersättningsprocentens utgående från nuvarande $1\frac{1}{4}$ procent till 2 procent af rikets hela inkomst- och förmögenhetsskattesumma för året.

Emellertid, för att möjliggöra för vederbörande att lämna någon större ersättning för omordade arbete på trakter, där det verkligen kan anses vara erforderligt att höja denna ersättning och hvartill medel möjligen kan saknas äfven efter sedan en lämpligare fördelning vidtagits, har jag inom utskottet föreslagit en förhöjning af den nu utgående ersättningsprocenten med $\frac{1}{4}$ procent eller således att denna procent hädanefter skulle utgå med $1\frac{1}{2}$ procent. Därigenom skulle öfver $\frac{1}{2}$ million kronor årligen kunna disponeras för ändamålet, en summa som föga understiger hvad vederbörande ansett sig behöfva begära för att godtgöra arbetets utförande under det första tillämpningsåret.

På grund af det nu anförda har jag yrkat, att utskottet måtte hemställa,

att Riksdagen, i anledning af Kungl. Maj:ts förevarande proposition, måtte antaga följande

Förslag

till

Förordning

om ändrad lydelse af 54 § 1 mom. i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

54 §.

1 mom. Till beredande af ersättning åt ordföränderna och de af Kungl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ledamöterna i taxeringsnämnderna, arfvoden för protokolls- och längdföringen hos pröfningsnämnderna, arfvode åt kronans ombud hos Stockholms stads pröfningsnämnd äfvensom godtgörelse för det i samband med taxeringsförrättningar i öfrigt lämnade biträde af städernas tjänstemän må enligt Kungl. Maj:ts förordnande för hvarje år utgå högst ett belopp, motsvarande en och en half procent af rikets hela inkomst- och förmögenhetsskattesumma för året, sådan denna enligt taxeringsnämndernas beslut beräknats.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1913.

och af herr *Antonsson*.

Friherre *Trolle* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i ärendets behandling inom utskottet.